

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év március hó 1. napján** megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 14.B.1038/2009/15. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A vádlott által 2008. december 13. napjától 2010. április 14. napjáig, majd az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott fegyházbüntetésbe **beszámítja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **56.450.- (ötvenhatezer-négyszázötven)** forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év április hó 14. napján kelt 14.B.1038/2009/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 166.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pontja] és 5 rb. okirattal visszaélés vétségében [Btk. 277.§ (1) bekezdés] állapította meg és ezért őt - mint visszaesőt - 12 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható és egyben megszüntette Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.XXVII.33994/2005. számú ügyében engedélyezett feltételes szabadságot.

Az első fokú ítélet kihirdetett rendelkező részében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az írásba foglalt ítéletben ez a rendelkezés nem szerepel, továbbá döntött a lefoglalt dolgok egy részének kiadásáról, illetve más részének megsemmisítéséről, és kötelezte a vádlottat a felmerült 711.887 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész a fő- és a mellékbüntetés súlyosítása érdekében fellebbezett, a vádlott az ok megjelölése nélkül, a védő elsődlegesen téves jogi minősítés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett terjesztette elő perorvoslatát.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.715/2009/4-I. számú átiratában az elsőfokú bíróság által elkövetett relatív eljárási szabálysértésként értékelte, hogy az igazságügyi orvos szakértő kihallgatása előtt nem a hamis véleményadás következményeire, hanem tévesen a szakértői esküjére volt figyelmeztetve, így az első fokú tárgyaláson tett nyilatkozata nem vehető figyelembe, ezért indítványozta fellebbezési tárgyalás kitűzését és a szakértő ismételt meghallgatását.

A vádlott fellebbezésének írásos indokolásában újabb elmeorvos szakértő kirendelését kérte, mert álláspontja szerint az első fokú eljárásban bevont szakértők nem vették figyelembe a bűncselekmény elkövetéskori lelkiállapotát.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósági ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében a Be. 353.§-a alapján bizonyítás felvételét rendelte el, és a fellebbezési tárgyaláson felolvasta az igazságügyi orvos szakértő szakvéleményét (nyomozati iratok 441-466. oldal), valamint meghallgatta az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt elkészítő szakértőket.

Az igazságügyi szakértők írásos szakvéleményüket teljes egészében fenntartották, a vádlott észrevételében a szakértői véleményben foglaltakat nem vitatta. A szakértő megerősítette azt a korábbi szakértői megállapítást, hogy a sértett mellkasán visszamaradó hegek esztétikai okból maradandó fogyatékosággént értékelhetőek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében részletesen kifejtette, hogy a fellebbezési tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeképpen az első fokú ítéleti tényállás megalapozottá vált, és így irányadó a másodfokú eljárásban is. A vádlott védekezését - a sértett sérülését véletlen szúrás okozta - az elsőfokú bíróság meggyőző indokokkal vetette el a sértett vallomása és az orvos szakértői vélemény alapján. Egyetértett a vádlott bűnösségének megállapításával és a cselekmények jogi minősítésével is. Az ügyészi fellebbezést csak a főbüntetés súlyosítása érdekében tartotta fenn, mert a közügyektől eltiltás mellékbüntetés maximumát szabta ki a Fővárosi Bíróság.

A védő perbeszédében a bejelentett fellebbezését, igazodva a vádlott előadásához fenntartotta. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a vádlott - saját vallomása szerint is - rablást akart elkövetni, majd a sértett védekezése miatt kialakult dulakodás során véletlenül szúrta meg a sértettet. A védő szerint így a cselekmény helyesen életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként és rablás büntetteként minősül. A minősítés megváltoztatása esetén a büntetés enyhítését feltétlenül szükségesnek tartotta, de a minősítés változatlanul hagyása esetén is indokoltnak tartotta a főbüntetés tartamának csökkentését a vádlott fiatal felnőtt kora és az időmúlás miatt.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy nem akarta megölni a sértettet, megbánását hangoztatta, egyben a büntetés enyhítését kérte.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú fellebbezések alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a kellő részletességgel, alaposan és körültekintően folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során azonban a perrendi szabályokat nem minden esetben tartotta meg.

Az igazságügyi orvos szakértőt a Fővárosi Bíróság kihallgatásakor nem az akkor hatályos jogszabálynak - Be. 110.§ (2) bekezdése - megfelelően a hamis véleményadás következményeire, hanem a korábban hatályban volt szabály szerint szakértői esküjére figyelmeztette, így a szakértő által az első fokú tárgyaláson elmondottak nem voltak figyelembe vehetőek. A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság által elkövetett eljárási szabálysértést a másodfokú eljárás során a nyomozás során készült orvos szakértői vélemény felolvasásával orvosolta.

A Fővárosi Bíróság egyebekben körültekintően és lelkiismeretesen teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, a beszerzett bizonyítékokat értékelési körébe vonva, azokat egyenként és egymással összevetve is gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Ekként az indokolási kötelezettségének színvonalasan eleget tett.

A vádlott az eljárás során tett egyébként következetes vallomásában elismerte, hogy a sértettől fenyegetés, illetve erőszak alkalmazása útján el akarta venni értékeit, de tagadta azt, hogy a sértettet szándékosan szúrta szíven a késével, állítása szerint a sértett sebesülését véletlenül okozta. Az okiratok elvételét és későbbi megsemmisítését a vádlott az eljárás során következetesen elismerte.

A sértett az eljárás során szintén következetes vallomást tett, amelyben elmondta, hogy a vádlott szemben állva vele, több alkalommal szúrt felé a késsel, de akkor nem is észlelte, hogy szúrt sérülést szenvedett, csak később, elmenekülése után. A sértett az eljárás során egyezően nyilatkozott a tőle elvett dolgokról, illetve azok értékéről is.

A vádlott vallomását a sértett fenti vallomásán kívül egyértelműen megcáfolja az igazságügyi orvos szakértő írásban előterjesztett szakvéleménye is, amely szerint a sértett szúrt sérülése a sértett által elmondott módon keletkezett, a szakértő kizárta, hogy az adott anatómiai területen a vádlott által előadott véletlenszerű szúrással a sérülés kialakulhatott volna. A kihallgatott további tanúk a sértett sérüléseinek keletkezésével kapcsolatban értékelhető adatokat nem tudtak szolgáltatni.

A vádlott védekezésében hivatkozott arra is, hogy zaklatott lelkiállapota miatt nem emlékszik a cselekmény egyes részleteire, a kihallgatott elmeorvos szakértők a vádlott ezen állítását megalapozottan zárták ki, de a szakvéleményt a vádlott a tárgyaláson már nem vitatta.

A fenti vallomások és az orvos szakértői vélemények adatainak okszerű mérlegelése után a Fővárosi Bíróság a vitatott kérdésekben megnyugtatóan tudott állást foglalni és helyesen állapította meg akként a tényállás történeti részét, hogy a vádlott közepes erővel, szándékosan szúrta meg a sértett mellkasát, azért, hogy tőle értékeit el tudja venni.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, minden vonatkozásban megalapozott. Az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így az általa megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A vádlott bűnösségét a Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállás alapján okszerűen állapította meg, és valamennyi cselekmény jogi minősítése és a minősítés indokolása is megfelel a Btk. rendelkezéseinek, azzal az ítélet tábla mindenben egyetért.

Az élet elleni cselekmény minősítésének megváltoztatását illetően a vádlott és a védő indítványa nem foghatott helyt, mert a vádlott az élet kioltására alkalmas eszközzel, irányítottan, közepes erővel szúrta meg a sértettet, olyan testtájékon, amely mindenki számára egyértelműen magában hordozza a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét, így cselekménye - miután azt a sértett értékeinek megszerzése motiválta - a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntette kísérletének minősül, ahogy azt az elsőfokú bíróság is törvényesen állapította meg.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel, az ítélet tábla további súlyosító körülményként értékelte az útonálló jellegű elkövetést és a hasonló cselekmények elszaporodottságát, nem értékelhető viszont esetében enyhítő tényezőként a fiatal felnőtt kora, mert a 21 éves életkort már az elkövetéskor is meghaladta, illetve ennek az enyhítő körülménynek a megállapítását kizárja büntetett előélete is.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel, alkalmas a büntetési célok biztosítására, ezért annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem indokolt.

Az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítélet tábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A vádlott 2008. év december hó 13. napjától folyamatosan előzetes fogva tartásban van, ettől az időponttól az első fokú ítélet kihirdetéséig eltelt idő beszámítását a szabadságvesztés büntetésbe a Fővárosi Bíróság csak a kihirdetett rendelkező

részben rendelte el, a teljes írásba foglalt ítélet rendelkező részéből az erre utalás hiányzik, ezért, ezt az ítéletábla pótolta, és a törvény kötelező rendelkezése alapján ugyancsak beszámította a 2010. év április hó 14. napjától a másodfokú határozat meghozataláig a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt, a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről való rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. év március hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 14.B.1038/2009/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábla 1.Bf.192/2010/13. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2011. év március hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***